Трагедія закоханого серця» (за збіркою «Зів'яле листя»). Твір 10 клас

Почуття закоханості переживають усі люди, а письменники такі ж люди, як і всі інші, тільки часто ці почуття перетворюються в маленькі поетичні шедеври, які живуть на цілі століття довше, ніж жив сам письменник.

Так сталося і з Іваном Яковичем Франком та його збіркою «Зів'яле листя». Вона й до сьогодні залишається найвищим досягненням світової інтимної лірики, і не одне покоління буде зачитуватися поезіями, які пройняті і глибокими почуттями закоханого серця, і стражданнями, пов'язаними з цими почуттями. Ніжно, закохано пише поет інтимні вірші, висловлюючи в них глибоку повагу до коханої і тугу за тим, що вона уникає його, не відповідає взаємністю. Такі почуття часто переживають закохані, тож для них зрозумілі й близькі поезії великого митця слова.

Тричі йому «являлася любов», тричі «в руці від раю ключ держала». І тричі він втрачав надію на щастя. Що може завдавати неймовірних мук закоханому серцю? Нерозділене кохання. Можна лише уявити, скількох закоханих підтримали ці чарівні рядки, хто пережив муку нерозділеного кохання:

Се не та сирота, що без мами блука,
Не голодний жебрак, моя зірко;
Се розпука моя, невтишима тоска,
Се любов моя плаче так гірко.

В Івана Франка любов до жінки — всеохоплююча, щира, красива, і у своїх глибоких почуваннях, і в стражданнях. Це прекрасний естетичний ідеал ліричного героя, який і в сердечних муках залишається прекрасним.